

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 489/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 607/2013 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. augusta 2022 domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 607/2013. Sťažovateľ tiež žiada o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 10 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ inicioval občianske súdne konanie proti advokátovi [REDAKOVANÉ]. Konanie v tejto veci je vedené okresným súdom pod sp. zn. 16 C 607/2013. Sťažovateľ namieta, že okresný súd v predmetnej veci ani nezačal konať. Ani sťažnosť predsedovi okresného súdu nepriniesla nápravu namietaného stavu.

3. V dôsledku trvajúceho stavu právnej neistoty utrpel „*duševné utrpenie, stres, traumy*“, preto sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 eur.

4. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 607/2013.

5. Z dôvodu nemajetnosti vyplývajúcej z pobytu vo výkone trestu odňatia slobody sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 43 ods. 1 a 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj náležitosti ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde.

7. Sťažovateľ svoju ústavnú sťažnosť dostatočne neodôvodnil skutkovou a právnou argumentáciou, ktorá by umožňovala posúdiť opodstatnenosť jeho ústavnej sťažnosti. Zákonnou náležitosťou návrhu na začatie konania a ústavnej sťažnosti je odôvodnenie (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde), predovšetkým uvedením konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti navyše nepripojil ani plnomocenstvo na svoje zastupovanie advokátom (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) napriek tomu, že bol na to vyzvaný.

8. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už formuloval právny názor (pozri napr. IV. ÚS 359/08), podľa ktorého má nedostatok odôvodnenia ústavnej sťažnosti (alebo jej časti) významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje len všeobecné konštatovanie o porušení označených práv podľa ústavy a dohovoru s poukazom na celkové trvanie napadnutého konania, resp. na stanovisko predsedu okresného súdu k sťažnosti na priet'ahy bez podrobnejšieho odôvodnenia tohto tvrdenia.

9. Odôvodnenie návrhu je pritom podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom ustanovenou podmienkou konania pred ústavným súdom. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane konštatoval, že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde (§ 43 ods. 1 a § 123 ods. 1) vyplýva, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha, nielen označením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu, a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy.

10. Ústavná sťažnosť sťažovateľa jednak neobsahuje dostatočné odôvodnenie, pričom rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal priestor na to, aby svojím zásahom odstránil tieto nedostatky ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (absencia dostatočnej argumentácie – odôvodnenia), ústavný súd sťažovateľa už opätovne nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019).

11. O žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu rozhodol ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 489/2022-5 z 27. septembra 2022 tak, že jej nevyhovel, a to pre nesplnenie podmienok na ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom. Spolu s uznesením ústavný súd doručil sťažovateľovi výzvu, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy doručil ústavnému súdu plnomocenstvo pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ predmetnú výzvu prevzal 19. októbra 2022. Do dňa predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sťažovateľ nedoručil plnomocenstvo udelené advokátovi na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

12. Pretože predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, a to relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti a taktiež plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s § 56 ods. 2 písm. b), c) zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právneho zastúpenia sťažovateľa po nevyhovení žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu a súčasne pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2022

Ladislav Dudíťš
predseda senátu